ଭୁମିରେଡ୍ଡି ଚେନ୍ନା ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭୂସ୍ୱାଲି ପେଡ୍ଡା ବେରପ୍ପା (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 28, 1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956: ଧାରା 14 (1) ।

ସ୍ୱାମୀ 1947ରେ ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ – ଜୀବନକାଳ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାର – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, 1956 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ସେ ନିରଙ୍କୁଶ ମାଲିକ ହୋଇଗଲେ କାରଣ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୀମିତ ଅଧିକାର ଆଇନର ଧାରା 14(1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା – ତାଙ୍କର ସୀମିତ ଅଧିକାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା - ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିରଙ୍କୁଶ ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ।

ସି. ମାସିଲାମଣି ମୁଦାଲିୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଶ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀନାଥସ୍ୱାମୀ ଥିରୁକୋଇଲଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ***[1996] 8 SCC 525*** *ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।*

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଅଧିନିୟମ, 1963: ଧାରା 34 ।

ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ – 1947 ମସିହାରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି – ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାର - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ରହିବେ ଯେଉଁମାନେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ପୁଅ ଥିଲେ – ପତ୍ନୀ ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1965 ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ – ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା, 1951 ମସିହାରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପୁଅ ଥିବା ଅପିଲକାରୀମାନେ

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବିଷୟବସ୍ତୁ, କିଣିଥିଲେ – ଅପିଲକାରୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରିବାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ – ମକଦ୍ଦମା ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା – ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ ହୋଇଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅପିଲ - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲ - ଦର୍ଶାଯାଇଛି:   ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 1947 ମସିହାରୁ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ଦାବିରେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇଥାନ୍ତି, ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିବା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥାଇପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଅଧିକାରର ଦାବିରେ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏଥିରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ – ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ ସେହି ଦାବିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରେ – ତେଣୁ, ଯଦି ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଜାହିର କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେହି ଆଳ ଉଠାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ – କିନ୍ତୁ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ଆଳ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା – ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 566/1981

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 437/1977 ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.2.79 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ମାଧବ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଜି. ନରସିଂହୁଲୁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅପିଲକାରୀମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଭୂମିରେଡ୍ଡି ପେଡ୍ଡା ଚେନ୍ନୀ ଭାଇଙ୍କ ପୁଅ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପେଡ୍ଡା ଚେନ୍ନାୟାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ ଲକ୍ଷ୍ମମ୍ମାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ପୁଅ । ପେଡ୍ଡା ଚେନ୍ନାୟା ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀମ୍ମାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ମେ 12,1947 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ସହିତ ନିହିତ ସ୍ମରଣ ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାର ସହିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମେ 25,1947 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ

କରିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀମ୍ମା ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ 1965 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 21 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ବାଦପତ୍ର ଅନୁସୂଚୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅନନ୍ତପୁରର ଜିଲ୍ଲା ମୁନ୍ସିଫ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଓ ଏସ୍ ସଂଖ୍ୟା 187/69 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଫଏସଲା କରିଥିଲେ । ଅପିଲରେ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 437/77 ରେ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ବିଞ୍ଚ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଫେବୃଆରୀ 21,1979 ରେ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ବିଞ୍ଚ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କେ. ମାଧବ ରେଡ୍ଡି ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ ଠିକ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ହିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1956 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମ୍ମା ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ପେଡ୍ଡା ଚେନ୍ନଇୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ପାଇଥିଲେ, ଏକ ସୀମିତ ମାଲିକ ଭାବରେ, ସେହି ଅଧିନିୟମ 14 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପରିପକ୍ୱ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୀମିତ ଅଧିକାର ହେତୁ ସେ ଜଣେ ନିରଙ୍କୁଶ ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ନିରଙ୍କୁଶ ମାଲିକ ଭାବରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି । ସି *ମାସିଲାମଣି ମୁଦାଲିୟାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସ୍ୱାମୀନାଥସ୍ୱାମୀ ଥିରୁକୋଇଲ ମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1996] 8 SCC 525*, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଭରଣପୋଷଣର ପୂର୍ବ-ବିଦ୍ୟମାନ ଅଧିକାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ଉଚିତ । ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଜୀବନରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରାଯାଏ, ଏହାକୁ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଅର୍ଜିତ ଅଧିକାର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଅଧିକାରର ପ୍ରତିଫଳନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ । 1956 ମସିହା ପରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ 14 (1) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ସୀମିତ ଅଧିକାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ନିରଙ୍କୁଶ ମାଲିକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତଥାପି, ବିଚାରକରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା କି ? ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀମ୍ମାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ମଧ୍ୟରେ, ପେଡ୍ଡା ଚେନ୍ନାୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି

ଅଧିକାରରେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ 1947 ମସିହାରୁ ସମାନ ଅଧିକାର ଉପଭୋଗ କରିଥିଲେ । ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ଯେ 1951 ମସିହାରେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ନିଜେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି, ଇଚ୍ଛାପତ୍ରର ବିଷୟବସ୍ତୁ, କିଣିଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ କି ? ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମକାଳୀନ ଭାବରେ ଏକ ତଥ୍ୟ ଭାବରେ ଏହିପରି ପାଇଛନ୍ତି:

> "ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ନାମରେ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପଟ୍ଟା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲେ । ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରମାଣ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଣାଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର କିଛି ଅଂଶ ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ତାରିଖ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରରେ ରହିବେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ସଠିକ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । "

ଶ୍ରୀ କେ. ମାଧବ ରେଢ୍ଡି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ମାଲିକଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଇନର ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଭାବେ ଏହା ନିର୍ବିବାଦିତ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଅପିଲକାରୀମାନେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି କି ? ସେହି ଘୋଷଣା ସେମାନଙ୍କୁ ନଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ଜିନିଷ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିଜ ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ 1947 ମସିହାରୁ ଅଧିକାରରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା, ହୁଏତ ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏଥିରେ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିଥିବା ସ୍ୱୀକୃତି ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିପାରେ । ତେଣୁ, ଯଦି ଅପିଲକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ଆଳ ଉତ୍ଥାପନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ଆଳ ନିଆଯାଇନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହେତୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ସଠିକ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଯାଏ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ବି.ଏନ୍.ଏ. ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।